

Pilgrimsvandring i missionens tecken

Psalm 67: 2-8

FINSKA ¹⁸⁵⁹
MISSIONSSÄLLSKAPET

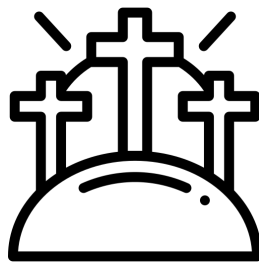
Tema: Förundran

"Tänk vilken nåd att Gud älskar oss och har gett oss livets gåva!" FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

(2)

*Gud, visa oss nåd och välsigna oss,
låt ditt ansikte lysa mot oss*

Alternativ 1

KORT BETRAKTELSE

Vi är nu på väg på vår pilgrimsvandring. Den blir för oss ett avbrott i vår vardag och vi får gå ute i Guds vackra natur och uppleva skapelsens skönhet. Här får vi röra oss och känna oss som en del av den värld Gud har skapat. Vi kan känna marken under våra fötter, vi kan känna solens värme mot vår hud och vi kan beundra harmonin i naturens värld och andas in dofter och frisk luft. Samtidigt som vi fysiskt vandrar mot vårt utstakade mål beger vi oss på en inre resa, där vår inre människa gör nya upptäckter. Vandringen gör vi till en bön, en stund i gemenskap med den Gud som välsignar oss. Vandringen kan ses ur olika perspektiv: dels vandrar vi mot vårt mål men pilgrimsvandringen i Guds värld betyder då samtidigt att vandringen kan ses som själva målet.

Vår förundran väcks av upptäckten att vi alla är värdefulla i Guds ögon. Gud ser oss när vi vandrar i den värld han har gett oss att leva i.

Tänk vilken nåd att Gud älskar oss och har gett oss livets gåva! I skapelsen blåser Gud in sin ande i hela sin värld och den har fått liv. Gud blåser in sin ande i oss och vi har fått ta emot gudomligt liv. När vi tar vandringsstaven i vår hand, påminns vi om att Gud leder oss. Det heter i herdepsalmen att Guds ”käpp och stav gör mig trygg” (Ps 23). Genom sin närvaro i skapelsen påminns vi om att Guds ansikte ständigt lyser mot oss. Det är nåd.

BÖN

Gud, vi ber om din välsignelse på vår vandring. Väck hos oss en förundran över livets gåva, som du har gett oss. Tack för nåden att vi får vara dina barn. Amen.

Stefan Djupsjöbacka och Helene Liljeström

Alternativ 2

KORT BETRAKTELSE

Förundran är början till allt filosoferande, skrev Aristoteles en gång (Metafysik I, 982b). Men förundran är inte kunskap eller vetande. Den är den punkt där tänkandet rör vid det okändas gräns. Den är på plats i varje möte. Både med bekanta, men i synnerhet med främlingar. Förundran är framför allt den enda rätta attityden till Gud. Förundran är trons rätta form. I Martin Bubers terminologi är den förhållandet Jag-Du. Medan kunskap, insikt, dogma redan är ett förminskande sätt att relatera, där den andra, Gud, blir ett objekt: Det.

Förundrans konst består i att lämna vetande och kunskap utan att förneka dem. Jag går steget vidare, möter på nytt och på nytt och fördomsfritt den jag möter – Gud som inte bara gör allting nytt, utan som alltid är ny. Det är det Guds självbestämelse: ”Jag är den jag är” (2 Mos 3) egentligen betyder. Det är kanske också det barnasinne som Jesus efterlyser hos sina trogna betyder.

Att tro är därför mera än att veta: det är att möta tillvaron och tillvarons källa förbehållslöst, med öppna sinnen: i förundran.

BÖN

*Du, som alltid är mer:
Må jag ha mina sinnen öppna
så att min själ fylls med förundran:
att du är.
Att allt finns.*

Claus Terlinden

ORD PÅ VÄGEN
Låt ditt ansikte lysa mot oss

Tema: Tillit - Gud bär

"Gud är nära." Utsikt från byn Nalang i länet Dhading, Nepal. FOTO: JANNE JUHANINMÄKI

(3)

*Så att hela jorden
lär känna vad du gör
och alla folk får veta
att du hjälper.*

Alternativ 1

BETRAKTELSE

Varje vandring eller resa innebär osäkerhet.

Vandringen som pilgrim betyder att vi får ha tillit till Guds närvaro och beskydd på vägen. Vi vandrar i omväxlande terräng med uppførsbackar och vägar utför men också oväntade händelser kan möta bortom följande vägkrök. Vandring på branter i stenig terräng växlar med stigar på jämn mark. Ibland känns stegen lätta och bekymmersfria, ibland är etapperna ansträngande och krävande, precis så som ett människoliv kan beskrivas. Vandringen kan ses som bild av människans liv där vi är på väg mot det himmelska hemmet. "Målet är himlen, men jorden vår väg. Själva går du här vid vår sida." (Psb 433:4) Oberoende av om vägen känns svår eller om vandringen är lätt, är Gud nära. Tilliten gör att vi får vila i stegen. Gud är stor, bortom allt det vi kan fatta och förstå. Vi vet inte så mycket om hurudan

Gud är. Men det vi vet tack vare Jesus, ger oss möjlighet att lita på Gud och hans löften. Vi vågar ha tilltro till hans godhet, kärlek och förlåtelse.

BÖN

Gud, du himlens och jordens Herre. Tack för att du är med oss i varje steg vi tar i livet. Tack för att vi får lita på ditt löfte att du aldrig lämnar oss. Du leder oss hela vägen hem till din himmel. Amen.

Stefan Djupsjöbacka och Helene Liljeström

Alternativ 2

BETRAKTELSE

Vi hade gått tre dagar i bergen. Vi var på väg till avlägsna skolor i trakten för att ge eleverna där en möjlighet att delta i ett stipendieprogram för fortsatta studier. Min nepalesiska lärarkollega höll på att tappa modet och orken på den branta stigen. Jag hörde hela tiden hur han bad moder jord om hjälp.

Till slut ropade han till mig: Be du till din Gud om hjälp! Han visste knappast att jag en längre tid hade bett Gud att ta hand om oss på den här arbetsresan.

Jag bad högt för oss och såg på honom hur modet och orken kom tillbaka!

BÖN

Tack käre Gud att vi får sätta vår tillit till Dig på vår vandring här i livet. Du är som ett ljus på vår stig. Vi ber att alla folk på vår jord lär känna Dig, Hjälparen och Livgivaren. Amen.

Ben Westerling

ORD PÅ VÄGEN

Låt hela jorden känna vad du gör.

Tema: Tacksamhet och solidaritet

Gemensam tacksägelse vid söndagsskolan i Valencia församling, Venezuelas lutherska kyrka. FOTO: ANNA LUNDÉN

(4)

*Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.*

Alternativ 1

BETRAKTELSE

Vår tro kan växa ju mer vi lär känna Gud och ju mer vi vågar lita på Honom som en god himmelsk Far. Ju mera vi ser av Guds underbara verk, och ju mer vi vågar sätta tilltro till hans löften, desto mer väcks vår tacksamhet till liv. Om vi stirrar oss blinda på våra misslyckanden och mest ser allt det negativa som vi omges av, glömmer vi bort att vi varje ögonblick är burna av den kraft Gud har nedlagt i skapelsen. Vi blir kanske också blinda för att Gud varje dag förser oss med gåvor för vardagens behov, med hälsa och medmänskligt stöd i livet – gåvor som inte alls behöver ha fromma namn. Om vi upptäcker dem väcks vår tacksamhet till Gud. Vi förstår då att ingenting är självklart. Tacksamhet och vördnad för allt det som Gud varje ögonblick ställer till vårt förfogande, kan leda till solidaritet och engagemang till förmån för dem som behöver våra insatser och

vårt stöd. Gåvorna är tänkta att ges vidare och delas ut.

BÖN

Gud, vi tackar dig för alla de gåvor du dagligen ger oss. Tack för brödet vi får dela med varandra. Tack för gemenskap och kärlek som ger oss glädje och kraft. Ge oss kärlekens generositet så att vi öppnar våra händer och delar med oss av ditt goda. Amen.

Stefan Djupsjöbacka och Helene Liljeström

Alternativ 2

BETRAKTELSE

Så gott som alla hus i den nepalesiska byn hade rasat i en stor jordbävning. I byn fanns en liten kristen församling. Ledaren för församlingen är också svetsare till yrket. Med de krispengar som fanns till förfogande och med församlingsledaren i spetsen kunde hundra nya hus byggas. Samtidigt byggdes också ett litet byahus. När de nya husen var färdiga ordnades ett festtillfälle i det nya byahuset. Representanter för olika politiska partier och religiösa grupper samt alla bybor var närvarande. Församlingsledaren talade och det hela blev som en tacksägelsegudstjänst. Ni borde ha sett hur glada och tacksamma byborna var, när de fick nycklarna till sina nya hem. Alla i området var otroligt tacksamma över den hjälp de fått!

Den gemensamma tacksamheten förstärkte sammanhållningen mellan alla grupper i byn.

BÖN

Käre Far, vi tackar dig för den här stunden, då vi får komma inför dig, du som håller hela världen och alla folk i din hand. Fyll oss med tacksamhet över våra liv som du har gett oss och lär oss att hjälpa varandra. Amen.

Ben Westerling

ORD PÅ VÄGEN
Gud, alla folk skall tacka dig.

Tema: Oro och smärta, orättvisor i världen

"Anden är med." På väg mot en bättre tillvaro i Bolivia. FOTO: FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS BILDARKIV

(5)

*Alla länder skall jubla av glädje,
ty du råder rättvist över folken
och leder länderna på jorden.*

Alternativ 1

BETRAKTELSE

Vi känner idag en stor oro över situationen i världen. Det händer så mycket skrämmande på olika håll i världen som får oss att tvivla på att varaktig fred kan stiftas och att ondskans framfart skall kunna stoppas. Vi frågar: hur länge skall ondskan härska? Vi skulle önska se mera godhet och solidaritet. Vi frågar oss: hur länge skall Gud tolerera att människor lider och dör på grund av obarmhärtiga ledares själviskhet och maktmissbruk? Men vi bärs av ett trotsigt hopp och fortsätter att be och hoppas – också då när det ser som mörkast ut – eftersom den lidande kärleken på Golgata har besegrat dödens och ondskans makt. Guds svar på orättvisan är att han själv går in i lidandet. Genom Jesu död och uppståndelse gryr en ny tid för skapelsen. En gång skall rättvisan slutgiltigt skipas och väcka jubel och glädje bland alla folk och länder. Vi vill lita på att Guds rättvisa ändå till

slut skall segra och det är denna förlitan som ger oss hopp.

BÖN

Gud, vi kommer till dig med all vår oro och ångest över det som är svårt i världen. Vi sörjer över att så många människor lider. Ofta förlorar vi hoppet om en bättre värld. Gud, hjälp oss att tro på att ljuset och kärleken besegrar mörkret och hatet. Tack för att du håller allting i din hand. Amen.

Stefan Djupsjöbacka och Helene Liljeström

Alternativ 2

BETRAKTELSE

Anden är oro.

Den första gången Andens nämns i Bibeln (1 Mos 1) beskrivs dess rörelse som ett fladdrande. Jesus tar fast på att ordet 'ande' på hebreiska egentligen betyder vind. Inte något stillastående. "Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden." (Joh 3)

Så anden är rörelse. Anden dansar. Och anden sätter dig i rörelse. Lockar. Leder.

På yttre och inre vägar.

Leder dig dit var din smärta är. Om du vill följa. Det handlar om din personliga smärta. Och den smärta som finns omkring i världen. I bibliskt bildspråk kallas denna plats "öken".

Jesus leds efter sitt dop av anden ut i öknen. Det är varje människas resa.

Men resan behöver inte göras ensam.

Anden är med.

BÖN

*O du Oro!
Du leder mig ut det fria.
Välsigna mina steg.
Må jag finna mod
att möta också det som är ont i världen,
Må jag finna kraft att älska.*

Claus Terlinden

ORD PÅ VÄGEN
Herre, förbarma dig.

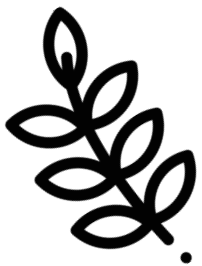
Tema: Drömmar

Victoria njuter av kreativt skapande vid kyrkans förskola Casa Amistad i Valencia, Venezuela. FOTO: ANNA LUNDÉN

(6)

*Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.*

Alternativ 1

BETRAKTELSE

När vi pilgrimsvandrar och får tid att tänka och känna påminns vi kanske om våra egna livssorger, våra bekymmer, våra drömmar, men också det som har varit orsak till tacksamhet under olika skeden i livet. Vi är inte ensamma. Gemenskapen ger oss stöd i tillvaron. Det kan vara viktigt att berätta för någon medvandrare om det du bär på. I en trygg gemenskap kan vi dela både glädje och sorg. Kanske tog du upp en sten som påminde dig om någonting tungt i ditt liv? Du får tänka att du lägger in i stenen det svåra du bär på. Du får överlämna stenen åt Gud för att befrias från det som tynger dig. Han tar hand om dig och du är buren. Nu är jag här. Vandringens rörelse hjälper dej också till reflektion. Vad är viktigt i mitt liv just nu, vad vill jag satsa på och vad vill Gud med mitt liv just nu? Vad drömmer jag om att kunna förverkliga? Vågar jag följa mina drömmar? Hur kan jag förverkliga dem? När vi

BÖN

Gud, vi tackar dig för förlåtelsens gåva och för den nya kraft du ger när du tar hand om våra bördor. Tack för att du bär oss. Ge oss mod att leva i tacksam glädje över det liv du ger oss. Välsigna våra drömmar och vår längtan så att vi kan hitta vår plats i din plan. Amen.

själva har svårt att orka, finns det alltid de som kan uppmuntra oss och hjälpa oss vidare. Livet i gemenskap ger oss en personlig orsak till tacksamhet. Av andra kan jag få det stöd jag behöver och jag i min tur kan hjälpa min medbroder och -syster med det som hen just nu behöver. Gemenskapen med andra kan hjälpa mig att upptäcka allt fina, som just jag har fått och kan ge vidare.

Stefan Djupsjöbacka och Helene Liljeström

Alternativ 2

BETRAKTELSE

Drömmar är budskap.

I Bibelns berättelser är de ofta vägvisare.

Ur en knipa, i rådlöshet eller fara öppnar drömmen för det man inte hade tänkt på eller inte såg: ”Och i en dröm blev de tillsagda att inte återvända (...) och de tog en annan väg hem (...)” Matt 2

I senare uppfattning har drömmarna tolkats som budskap ur det egna, otillgängliga inre. De presenterar i bilder inre konflikter och motstridigheter, sådant, som man inte (ännu) vågar röra vid i oförtäckt form.

Kanske också dagdrömmar har sina rötter, sin klangbotten, i ett liv vi inte är tillfreds med, i en aning att tillvaron kunde och borde vara annorlunda.

I vilket fall som helst är drömmen en blomma som lockar till förändring, lockar till att lämna planerade och färdigt uttänkta rutter.

Vilka är dina drömmar? Vart lockar de? Kan eller vill du följa dem?

Claus Terlinden

BÖN

*Du
Ande
inre rum
tröstrik
sötkärna
viskning i
hjärtegrunden.
klangfrö
klardrömmande
innerligt grönskande
andas i mig
himlahögt
själadjupt
väcker, leder
på vägar som jag inte
visste att de finns.*

ORD PÅ VÄGEN

*Hur ofattbara är inte dina tankar
för mig, Gud (Ps 139:17)*

Tema: Skapelsen

Lina i skuggan av ett nyplanterat mchongomatrad i Kishapu, Tanzania. FOTO: VIRVE RISSANEN

(7)

*Jorden har gett sin gröda.
Gud, vår Gud, välsignar oss.*

Alternativ 1

BETRAKTELSE

När vi går i naturen får vi uppleva hur intensivt vi är en del av den. Vi inser vad naturen betyder för oss och hur viktigt det är att vi tar väl hand om den. Vi påminns om hur jorden frambringar liv och ger sin skörd. Det är Guds livgivande ande som ger naturen dess liv. Gud är närvarande i sin skapelse. Skapelsen är fortgående. Därför är skapelsen helig. När tidigare generationer bakade bröd, formades ett kors i degen. Brödet välsignades i tacksamhet till Gud för markens gröda. Genom nattvardsfirandet förs skapelsen in i gudstjänstfirandet. Nattvarens gåvor av bröd och vin välsignas som förmedlare av det heliga. Mötet mellan himmel och jord uttrycks på ett fint sätt i nattvarens böner. "Helga genom din Ande detta bröd och vin, gåvor av jordens frukt och människors arbete, som vi bär fram inför dig". "Vi tackar dig, du himmelens och jordens Skapare, som öppnar din hand och mättar allt levande med nåd. Du ger oss dagligt bröd, hälsa och kraft. Av åkarnas korn och bergens druvor bereder du bröd och

BÖN

Gud, vi tackar dig för skapelsens skönhet, som vi får vara en del av. Vi ber om vishet och kraft att vårda naturen och den jord vi fått att leva på. Hjälp oss att se din helighet i skapelsens gåvor. Amen.

vin. Du dukar ditt bord för oss. Låt din Ande komma över oss och dessa gåvor så att vi får del av det himmelska bröd och den välsignelsens bågare som är Kristi kropp och blod". (Bön före instiftelseorden ur Kyrkohandbok för Svenska kyrkan). Gud vänder sitt ansikte till oss. Tack vare Jesus Kristus får vi se in i ett leende ansikte som förmedlar omsorg och kärlek. När Gud vänder sitt ansikte till oss får vi del av hans välsignelse. Guds ansikte kan också möta oss i skapelsens skönhet. Den som ser allt i skapelsen som en återspeglning av Guds makt och kärlek, ser hans ansikte och vänliga ögon i allt skapat.

Helene Liljeström och Stefan Djupsjöbacka

Alternativ 2

BETRAKTELSE

Att följa med hur naturen vaknar till liv efter en lång vinter är något av det mest spektakulära vi kan vara med om. Tänk att varje litet frö innehåller så mycket livskraft! Det måste kännas fint när jordbrukaren långt senare får bärga skörden. Men med klimatförändringarna som syns i extrem torka eller extrema översvämningar vänds ofta glädjen i förtvivlan. Oron för jordens framtid förenar oss alla. Vi vänder oss till Gud Skaparen och ber om vishet för hur vi kan värna om jorden. Också i oss har Gud lagt frön till nytänk. Det krävs att vi osjälviskt och i kärlek till vår nästa skrider till åtgärder. De flesta länder där Finska Missionssällskapet arbetar, drabbas årligen av naturkatastrofer, oftast orsakade av människan själv. Att man, till exempel i Nepal och Tanzania, utvecklar odlingsteknik och stöder jordbrukare att ta i bruk nya odlingsväxter är i högsta grad att älska sin nästa. Vår uppgift är att så frön av hopp och framtidstro, eftersom Gud varken övergett sin skapelse eller oss.

BÖN

Tack Gud att vi kan ana din storhet i allt det sköna som omger oss! Ge oss mod att ändra våra levnadsvanor så att jorden fortfarande kan förse människor med mat och trygga platser att bo på. Amen.

Mia Westerling

ORD PÅ VÄGEN

*Ty Du har skapat världen, och genom Din vilja blev den till
(Upp 4:11)*

Tema: Handling – Vägen vidare

”Tron ger mig hopp”, säger en studerande vid Ebenezer Bibelskola i Kathmandu, Nepal.

(8)

*Gud välsignar oss,
och hela jorden skall
frukta honom.*

Alternativ 1

BETRAKTELSE

Vi har kommit fram till målet för vår pilgrimsvandring. Vandringens mål är en bild för det himmelska målet för vår livsvandring. Nu får vi vara här inför Guds ansikte. Vi får del av Guds välsignelse. Vi påminns om att vi en gång skall få möta Gud ansikte mot ansikte i hans himmel. Ändå är vi ännu inte där. Vår livsvandring fortsätter här på jorden tills vi en gång får gå in i himlens glädje. Nu är välsignelsen den bästa gåva Gud varje dag ger oss. Välsignelsen ger oss glädje och mod. Den ger oss hopp för morgondagen och ger kraft till handling i varje stund. Denna Guds välsignelse kan vi dela med oss av. Pilgrimsvandringen fortsätter under kommande dagar. Vi är också i fortsättningen pilgrimer. Vi får bära ut befrielsens budskap, ljus och kärlek från Gud till en värld som längtar.

BÖN

Gud, vi tackar dig för att du är med oss och leder oss på vår vandring genom livet. Tack för att Jesus har öppnat vägen för oss till din himmel, där vi en gång skall få möta dig ansikte mot ansikte. Tack för att du möter oss med nåd och förlåtelse och ger oss del av himlens glädje. Välsigna vår fortsatta vandring och låt oss bli till välsignelse för människor som vi möter. Amen.

Stefan Djupsjöbacka och Helene Liljeström

Alternativ 2

BETRAKTELSE

När Mose talade med Gud i den brinnande busken frågade Mose Gud vem han är. Han ville veta vem han skulle hälsa från till israeliterna när de skulle bli befriade ur Egypten. Guds svar var detta: ”Jag är den jag är, säg dem att han som heter ’Jag är’ har sänt dig.” (2 Mos 3:14) Guds namn är fortfarande ”Jag är”.

Phathomphoon, som kallas ”Min”, från norra Thailand fick som ung man uppleva Guds helande när kristna bad för honom. Han tog mod till sig och bröt mot seden att söka hjälp hos shamanen. Det här var för dryga trettio år sedan och mycket har hänt sedan dess. Andra i Mins omgivning har fått lära känna den levande Guden – han vars namn är ”Jag är”. Tron har frigjort krafter att ta ansvar för eget och andras liv helt konkret. Idag ser vi hur Gud har välsignat Mins hemby och hela trakten runt omkring.

BÖN

Tack Gud att vi kan räkna med din närvaro i allt som möter oss. Hjälp oss att förmedla din kärlek till våra medmänniskor så att Du blir verklig också för dem. Tack att du välsignar oss till välsignelse för andra. Amen.

Mia Westerling

ORD PÅ VÄGEN
Gud välsignar oss.